

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 9

Z KRAKOWA DNIA 1 LUTEGO 1829 ROKU W NIEDZIELE.

Z Warszawy d. 24 Stycznia.

Rada Administracyjna Królestwa na posiedzeniu swem dnia 14go b. m. mianowała Sędziami Pokoju:

— **PP. Konstantego Jezierskiego i Fryderyka Diekerta** do Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału II.

— **Philipa Gebulskiego** do Powiatu Czerwikskiego.

— **Mieczysława Mudlińskiego** do Powiatu Radziwiłłowskiego, tudzież:

— **Cyprjana Ossowskiego**, Patrona przy Trybunale Mazowieckim, Mecenasem przy Sądzie Najwyższej Instancji.

— **Leonarda Zdzitowieckiego**, Assessora Prokuratorji Jeneralnej, Zastępcą Obroncy także Prokuratorji.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za 100 złotych w Listach Zastawnych.

Żądano . . . . . zł: 85 gr. 22¹/₂

Płacono . . . . . — 85 — 15

W Warszawie dnia 23 Stycznia 1829 r.

Z Petersburga d. 25 Grudnia D. K.

(Z Gazety Senackiej.)

W Najwyższym Ukazie J. C. Mości do Rządzącego Senatu pod dniem 6 Grudnia wyrażono:

„**Chcąc**, żeby ludzie niższych rang wojskowych, którzy weszli do służby, z majątków obywatelskich, po wysłużeniu lat prawem przepisanych, albo po uwolnieniu z przyczyny ran i kalectwa, znajdowali u rodziny opatrzenie i sposób do wyżywienia się z ich familjami, niezależnie od tego opatrzenia, które otrzymują ze skarbu, podług istnjących urzędów, i uznając za rzecz sprawiedliwą, połączyć to opatrzenie z dobrem samych obywateli, Rozkazujemy:

1) Tym obywatelom, którzy dadzą odroczonemu żołnierzowi, na wieczne jego pokycie, stałą osiadłość dla wyżywienia jego i familji, wydając do policzenia kwit rekruccki, za każdego z jego synów, zdolnego do służby frontowej, kiedy po dożyciu lat osiemnastu, wejdzie do hantoniarskiej pułkarskiej hantoniarskiej, do kadry, podług ogólnego rozkładu, należąc podziło.

2) Na tejże podstawie wydawać do policzenia kwity rekrucckie, i za te prawie spie-

dzone dzieci żołnierskie, kantonistów osma-
stu lat, dla wychowania których do tych lat,
dadzą oni stałą osiadłość dla ich rodziny w
czasie służby ojców.

2) Względem wysyłania tych kantonis-
tów do batalionów i podbatalionów, i odpo-
wiedzialności za ukrywanie ich wyżej lat o-
znaczonych, trzymać się prawideł, opisanych
w Ustawie o kantonistach z dnia 9go Czer-
wca 1827 r. przez Nas utwierdzoney.

4) Urządzenie o odstawnych rang ni-
szych, osiadających na obrębach ziemi, da-
wniej do nich należących, albo nowo wy-
znaczonych, we wsiach skarbowych, na o-
snowie których, synowie ich, na tych obrę-
bach spłodzeni, zapisują się do okładu podu-
sznego, zostawić w swej mocy. »

Przez Naywyższy dyplomata z dnia 6go
Grudnia, Rzeczywisty Radca Stanu Lumi-
narski, mianowany Kawalerem orderu S.
Anny 1szej klasy, w nagrodę długoletniay
służby i niezmordowaney pracowitości na u-
rzędzie Dyrektora Departamentu Ministerium
sprawiedliwości.

Przez Naywyższy Ukaz J. C. Mości do
Rządzącego Senatu pod dniem 6 Grudnia,
miasta Elisawetgrad i Olwipol, znajdujące
się wewnątrz osad wojskowych, przyłączone
gą do wiedzy teyże Zwierzchności, a przez
drugi Ukaz teyże daty, na miejscu tych
miast powiatowych w Gubernii Chersońskiej,
ustawiono nowy powiat Bobryniacki, z wy-
niesieniem wioski Bobryńca na miasto po-
wiatowe.

Przez Naywyższy Ukaz pod dniem 23
Listopada, dla podniesienia rękodzieł, usta-
nowiony został w Petersburgu Instytut Te-
chnologiczny, i potwierdzone jego ustawy.

Przez Naywyższy Ukaz pod dniem 3
Grudnia, M. Cesarz Jmość potwierdził nowe
urządzenie administracyi lasów okrętowych.

— Dnia 29. —

(Z Ruskiego Inwalida.)

Dnia 25go b. m. w dzień Narodzenia
Chrystusowego i pamiątki wybawienia Rosyi
od najeścia nieprzyjacielskiego w 1812 roku,
odprawilo się nalożeństwo i parada w pałacu
zimowym J. C. M.

Przez Naywyższe Dyplomata pod dniem
6 Grudnia, Cesarz Jmość raczył nayłaska-
wiew mianować Kawalerami orderów: Sgo
Włodzimierza 1wszey klasy, Jenerała Ad-
jutanta Deprer-dowicza, dowódcę 1go korpusu
odwodowego jazdy; S. Anny 1wszey klasy:
Rzeczywistego Radcę Stanu Barona Kridener,
Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomo-
cnego przy Stanach Ziednoczonych Amery-
kańskich; Jenerała Majora Nestorowskiego,
dowodzącego 1wszą brygadą artylleryi gwar-
dyjskiej; Jenerała Kommissarza wojennego
Głównego Sztabu J. C. M. Jenerała Majora
Lindena; rangi 4tey klasy, Wacenko, zоста-
jącego przy Naczelniku Głównego Sztabu J.
C. M. do osobnych poleceń.

Dnia 24 b. m. Herabia Dybicz, Naczelnik
Głównego Sztabu J. C. M., przybył z
las do tutejszey stolicy.

WIADOMOŚCI OD WOJSKA DZIAŁAJĄCEGO.

Ogólny raport oka na wojenne działania
do dnia 12 Grudnia, obeymnie następujące
szczegóły: — W skutku wiadomych już przy-
czyn, które wstrzymały działania wojsk na-
szych pod Silistryją, odstąpiły one z zupeł-
nym porządkiem i bez najmniejszey ze stro-
ny naszej straty. Nietylko działa oblężnicze,
ale i sprzęty z wszelkimi przynależnościami,
doszły do miejsca swego przeznaczenia
bez żadney straty. Wszystkie nieprzyjaciel-

kie działania skończyły się na wystrzałach działowych z twierdzy, i Turcy nie odważyli się przedsiębrać ważniejszych usiłowań. Wojsko nasze zajęło teraz spokojnie leże zimowe po obu stronach Dunsiu, gdzie także zatrudnia się stosownem przygotowaniem do przyszłej kampanii. Tymczasem zwraca szczególniejszą uwagę obwarowanie tych punktów, które potrzeba było przywieść do obronnego stanu, aby zabezpieczyć się od nieprzyjacielskich napadów, i zasłonić od nich leże zimowe. Wszystkie w tym celu dzieła już po większej części przywiezione do skutku, a obwarowanie Warny i innych ważniejszych punktów, jest ukończono zupełnie.

Nieprzyjaciel nie przedsiębrał w Bułgarii do dnia 8go Listopada żadnych działań, oprócz małych utarczek pomiędzy czatami; lecz dnia 8go oddział z wojska Wielkiego Wezyra w liczbie 6000 ludzi piechoty i jazdy ukazał się przed forpocztami naszymi niedaleko Prawodi. Nieprzyjaciel zatrzymał się tam do dnia 12, i widząc dzielną gotowość załogi do odparcia go, nie odważył się przedsiębrać stanowczego napadu, i tegoż samego dnia odstąpił drogą prowadzącą do Aidor i Szumli. Wojsko nasze ścigało go 10 wiorst, przyczem zabrano mu do 500 sztuk różnego bydła.

Odtąd czaty i oddziały rekognoskujące, po większej części dla zyskania żywności wysłane, nie spotkały nigdzie nieprzyjaciela w bliskości wojska naszego.

Również nad Dunsiem częste usiłowania Turków wędznie odparte były, ze znaczną ich stratą. Dnia 14 Listopada część załogi Żurzy, w liczbie 3000 piechoty i 500 jazdy z 8 działami, uderzyła na prawe skrzydło oddziału oczekującego tę twierdzę; lecz wysłano dwa pułki kozackie pod dowództwem

Jenerała Majora Żyrowa, odparły nieprzyjaciela i zniewoliły go do powrotu w mury twierdzy. W kilka dni później załoga Żurzy, ponowiła znowu napad na prawe skrzydło tego oddziału, bez najmniejszej ze strony naszej straty. Konna artylleryja, która ją ścigała, zadała jej zręcznem działaniem swoim dotkliwą stratę.

Dnia 20go Listopada oddział Tureckich pandurów, którzy bronią szanieców Warczerskich, miał utarczki z naszymi przedniemi pocztami niedaleko wsi Żydostec; lecz rozpędzony i ścigany nieprzyjaciel poniosł znaczną stratę.

Flotylla Dunajska uważająca twierdzę Sylistryę, zabezpiecza zarazem przeprawę naszą pod Hirsową, gdzie przygotowano dostateczną ilość promów i urządzono inne środki przeprawy.

Z dnia 10 Grudnia.

Otrzymało doniesienie Jenerała piechoty Rota, o działaniach eskadry floty Czarnomorskiej, krążącej u zachodniego brzegu nieprzyjacielskiego pod dowództwem Kontradmirała Kumaniego 1go.

Dowiedziawszy się od schwytanego przez nasze statki krążące okrętu nieprzyjacielskiego, na którym prowadzone były materiały dla budujących się w zatoce Burgaskiej fortyfikacy, że wyspa S. Anastazy, w teyże zatoce leżąca, utwierdzona bateriją, broniona jest od osady, skierował bieg swój ku tey wyspie. Dnia 2go Grudnia obległ ją będącemi pod jego dowództwem statkami wojennymi, i żądał poddania. Chociaż osada nie przyjęła żadnych propozycy, ale Kontradmirał Kumani, chcąc oszczędzić znajdujący się na wyspie klasztor Grecki, nie rozpoczął przeciw niemu ognia, i przestał na obróceniu działania swej artylleryi przeciwko nader liczney gromadzie Turków pieszych i konnych, którzy się na lądzie pokazali,

Nie wytrzymawszy niebionego ognia okrętów naszych, tłuszcza się rybię się rozpięchła, a osada wyspy, pozbawiona tym sposobem wszelkiej pomocy z lądu, broni złożyła. Oprócz naczelnika osady, dwóch urzędników i 91 żołnierzy, wziętych w niewolę, przy tem zdarzeniu dostały się w ręce zwycięzców 2 działa spiżowe, znaczny zapas prochu, ładunków działowych i ręcznej broni.

Od strony lądu flotą wszystko zupełnie spokójnie. Nieprzyjaciel, podług wszystkich otrzymanych wiadomości, na zimowych swych kwaterach zaczyna cierpieć wielki niedostatek żywności, od czego, jako niemniej od zimna i wilgoci, śmiertelność w szeregach jego niezmiernie się powiększyła.

Uwagi Oficera Rossyjskiego nad ostatnią wyprawą Turecką.

(Dokończenia.)

Podczas kiedy główne wojsko tak pomyślne skutki osiągało w Europie; słaba dywizja Xipcia Menżykowa odpierając pośród pras obłączniczych napady ludów góralskich zmusiła do poddania się Anapę jedno z ważniejszych miejsc w Azji. W kilka dni potem twierdza Poti otworzyła bramy Jenerałowi Hesse zapewniając dla nas uścia Fazu i ułatwiając zupełne zajęcie Mingrelji i Imiracyi.

Nakoniec inna garstka walecznych unieśmiertelnia się zdobyciem Baszostw, bliższych kolebki Ottomańskiego Państwa, i ogniska potęgi Tureckiej w Azji.

Uwieśzionemi wawrzynami świeżo uszczkniętymi w Persyi, Hrabia Paszkiewicz Erywański, przelatuje z szybkością granicę dzielącą Armenią Turecką od Persyi, uderza na Karę, twierdzę niemniej ważną przez swoje położenie jak przez strategiczne stano-

wisko w środku granicy nieprzyjacielskiej zdobywa ją szturmem dnia 25 Czerwca, również iak cytadellę ułożoną dotąd za niezdobytą, osada wyrównywająca jego wojsko, naprożno się upiera; w kilku godzinach wszystko uległo śmierci lub wpadło w niewolę. Tym sposobem, Hrabia Paszkiewicz zniszczył w swem źródle systemat obrony nieprzyjaciela, który zawsze powolny i ciężki w swoich działaniach, miał nadzieję, iż przedłużaniem obrony twierdzy, nabędzie potrzebnego czasu do połączenia znacznych sił, dla wstrzymania naszego postępu.

Hrabia Paszkiewicz zawiadomiony, iż Basza z Erzerum postanowił w twierdzy Achalcych, zebrać liczny korpus wojska, a nie będąc tak potężnym, iżby mógł zostawić za sobą podobną siłę, czując przytem ważność posiadania tej twierdzy, dla utworzenia sobie prostej drogi z Georgią Rossyjską, rzucił się z tą samą szybkością w to miejsce, a zwyciężając niezliczone trudności, stawiane przez łańcuchy spadzistych gór Czyldyrskich, stał przed Achalkalaki i zajął tę twierdzę koczując z zamieszania i przestraschu poprzedzających jego hufce.

Przybywszy dnia 4 Sierpnia przed rzekę Kura Hr. Paszkiewicz nyrzał się z korpusem 7 do 8000 ludzi na przeciw 30,000 nieprzyjaciół, spieszących na obronę Achalcychu. Po dwóch czyli trzech dniach ataków, postanowił uderzyć stanowczo dnia 9 Sierpnia. Okrążyć miasto, uderzyć na czterykroć liczniejszego nieprzyjaciela i stłoczyć go, było dla naszych sześciu batalionów dziełem kilku godzin. Zostawiając jeszcze Ottomanów w osłupieniu, przypuszczają one dnia 13 szturm do twierdzy, gdzie 15,000 żołnierzy i mieszkańców uzbrojonych, zostało albo zabitych albo wziętych przez mniej niż 6000 ludzi w bitwie, która mala-

żeć będzie do najpiękniejszych tegorocznych czynów wojennych. Twierdze Bajazet, Achur i Ardagan doznały podobnego losu w końcu Sierpnia, i uzupełniły szczęśliwe powodzenie tego małego wojska, szerzącego postrach aż do murów Erzerum i Trebizonda, gdzie już od wieku dumny Muzułmanin nie przypuszczał nawet uyrzenia Chrześcijańskich sztandarów.

Tyle zwycięstw, do których można dodać jeszcze 1280 dział, 400 cheragwi i 20,000 jeńców, kosztowało tylko Rosyją 18 do 20,000 ludzi zabitych lub ciężko tak ranionych, iż służbę opuścić muszą.

Jakież wielkie dzieła postawią nieprzyjaciele nasi przeciw tym, któreśmy depiero wyliczyli, i gdzie są owe zwycięstwa, któremi zagraniczne Dzienniki upoważniały się do przeistaczania czynów? Zapewne to owa nasza klęska, naszych dwóch batalionów, które wysłane na zwiady zadaleko się zaciekły, i strata 6 dział w reducie porwanych w nocy, z powodu ślepego zaufania swych stróżów: są to małe wypadki, zwyczajne w wojnie, lecz niemające wpływu na iey skutki.

Ótóż krótki obraz tego, co zazdroszczący pomyślnemu powodzeniu naszemu, nie lękali się nazwać nieszczęśliwą wyprawą i zgoną dla chwały zwycięzców!

Rosyja potrzebuie tylko drugiey tak nieszczęśliwey kampanii; a wówczas iey wojownicy opanowawszy Sylistryją, Ruszczuk, a może nawet i Szumłę, zajdą zwycięzko na równiny Adryanopola.

Można się spodziewać, iż Turcy nie zechcą przyspieszyć tego, i Sułtan przewidyując lepiej skutki wojny, niżeli Dziennikarze Europejscy, przekona się, iż byłoby nieroztropnością, zamiast przystać na umiarkowane warunki Rosyji, wyrażone w deklaracyi wojny, narażać się dłużej na nowe niebezpieczeństwa.

W samey rzeczy, jeżeli Rosyja zwyciężoną będzie jeszcze raz wziąć się do oręża, tedy następna kampania, przy pomocy Boga, dowiedzie lepiej niż nasze rozumowania, jakie korzyści otrzymaliśmy w teraźniejszey.

Sam prosty wykład tych korzyści i zdobytych trofeów, tudzież wpływ, jaki naturalnie mieć muszą na następne wypadki, dowiedzą zupełnie nieprzyzwoitości owych deklamacyi, które zbiliamy; wyjaśni bowiem, że wojsko Rosyjskie więcej teraz zrobiło w Turcyi w czterech miesiącach, niżeli dawniey w przeciągu całych kampanii. Z tem wszystkim, mówiąc o odniesionych korzyściach, nie możemy zataić, iż popełniono kilka błędów. Nadto szczerzy byśmy ich wyznaczyć nie mieli, postaramy się uniknąć ich na przyszłość. Czego jednak nikt zaprzeczyć nie może, jest to, iż mimo tych korzyści razem chlubnych i ważnych, Cesarz Mikołaj nie zmienił na chwilę swoich życzeń zawarcia pokoju według warunków ogłoszonych przed wojną. Mieemy nadzieję, że Sułtan Mahmud uzna tę prawdę, wróci do umiarkowanych uczuć, i że trwały traktat zaprowadzi na długi czas dobre porozumienie między dwoma Państwami, które dzieć nie mają przedmiotów współubiegania się, nie jak niegdyś, kiedy Rosyja nie posiadała, brzegów morza Czarnego, zapewniających iey południowym prowincyjom wszystkie środki odbytu, niezbędne dla ich pomyślności.

Jeżeli się nie spełni to życzenie, tedy wszystko, czego żądamy, jest, abyśmy podobnie niepomyślną odbyli kampanią, jak była poprzedzająca, która oddała w ręce nasze czternaście twierdz i cztery prowincyje. Natenczas będziemy mogli powinszować siebie skutków wojny przedsięwziętey w naj.

świętszej sprawie, i pozwolić naszym nieprzyjaciółom przyjemności wymyślenia kłamstwa.

Officer Rosyjski Głównego Sztabu.

P. S. W chwili ukończenia tego pisma, dowiadujemy się z niektórych Gazet dziwnych szczegółów, o odstąpieniu od oblężenia twierdzy Sylistryi.

Zapewniam one, iż 12,000 Rosyjan rzuciwszy broń zdało się na łaskę, i że cała nasza artylleryja została haniebnie opuszczoną. Podobne twierdzenia są równie kłamstwem jak potwarzą.

W miejscu, o którym mowa, nik nie dostał się w niewolę, nie stracono ani jednego działu, a nawet nie było żadnego epotkania.

Jedyna strata jaka dotknęła wojsko Rosyjskie, był upadek części koni, brak furazju, nieznośny upał, a po nim nieczyste wody; nagła zimno wyniszczyło ich znaczną liczbę. Wynikłemu ztąd niedostatkowi koni zaradzono już zupełnie.

Wojsko zajmuje wszystkie stanowiska uznane za potrzebne na prawym brzegu Dunaju, to jest: Warnę, Prawodi, Kostudzi, Bazardzik, Hirsowę i Wał Trajana. Nakończyciel Turcy, któremi straszę ludzi prostych i łatwowiernych, nie zaczynali bynajmniej kampanii zimowej, którą dzienniki zabawiają publiczność. Ludziom znającym obyczaje Turków, niemniej wzdności, iakie góry Bałkanu stawiają każdemu wojsku chcącemu prowadzić tam wojnę w ostrej porze roku, kampania ta okaże się śmieszna i niedorzeczna. Na tym zakończamy odpowiedź już tak nader długą i nużącą. Prawdziwi rozsiewacze kłamstw, którym zmuszeni byliśmy odpowiedzieć, są znani; wstyd przywiązany zawsze do bezsilnych posisków potwarzy, będzie także i ich udziałem.

Z Faryża d. 18 Sycznia.

Onegdaj przyzował Król w rodzim. Ministrów, a o godzinie 2giej z południa dał prywatne posłuchanie Posłowi Hiszpańskiemu Hr. Ofalio. Wczoraj P. Alaux, wynalazca Neoramy, i jego żona mieli zaszczyt stawionemi być przed J. K. Mcją. Dzień w wieczór jest bał u Xiężny Berry, na który rozszlano 1000 zapraszalnych biletów. Król znajduje się także na nim będzie.

Król dozwolił Ministrowi spraw zagranicznych, Hr. de la Ferronays, trzy miesiące odpoczynku dla peratowania zdrowia, i posucał kierowanie tego wydziałem Piesągartzowi Hr. Portalis.

Książę Mortemart, Poseł nasz przy Dworze Rosyjskim, odjedzie pojutrze na powrót do Petersburga.

Podług Dziennika Rueńskiego odwiedzi Król w przyszłym miesiącu Lipsu departament niższej Sekwany.

Rozporządzenie Królewskie z dnia 24go Grudnia stanowi, że po przeistoczeniu Instytutu Francuzkiego rozporządzeniem z dnia 21 Marca 1816 na Akademię napisów i literatury, której liczba czynnych członków zmniejszoną została do 30, ma znowu składać się z 40 czynnych i 10 honorowych członków. Akademia przystąpi w r. 1829 i 1830 do obioru brakujących członków. Budżet dla akademii pozostanie iak iast ustanowiony w kwocie 98,000 Fr. i ma być stosownie podzielony.

W sile morskiej zaszyły podwyższenia i zmianowanemi zostali Kapitan okrętowy Males Kontradmirałem, 17 kapitanów fregatowych okrętowemu, 20 poruczników kapitanami fregatowemu i 75 chorążych porucznikami.

Dnia 15 b. m. odpłynie z Tufonu kilkanaście przewożowych okrętów do Morei, dla przywiezienia złamtań koni. Prowadzą

ca je fregata Marya Teressa wiezie woysku 1 mill. Fr. Baron Hugo, dowodca fregaty Armida, udał się dnia 2 Grudnia do Eginy. Dowodzić będzie okrętami na stanowisku Aten i pod wschodniemi brzegami Grecyi od Aten aż do Saloniki.

Przybył tu Hiszpański Jenerał de la Cruz. Był on dawniej iak wiadomo Ministrem wojennym, i przez intrygę stronnictwa Apostolskiego ięczał długo w więzieniu z którego uwolnił go P. Recacho, i udał się do Bordeaux, z kąd tu zjechał dla odwiedzenia swego przyjaciela Hr. Ofalia, który równie iak on był ofi rą tego stronnictwa, gdy zostawał Ministrem spraw zagranicznych. — Dzisiejszy Dziennik Konstytucyjonista zawiera pismo Hr. Alex: Labord o złym stanie skarbu Hiszpańskiego, w którym ostrzega kapitalistów Francuzkich, aby nie wkładali swych pieniędzy w rządowe papiery Hiszpańskie.

— Dnia 16. —

Książę Dalmacyi (Sault) miał wczoraj prywatnie posłuchanie u J. K. Moi.

Na ostatnim balu u Książny Berry znajdowało się półtrzecia tysiąca osób. Król bawił od godziny 9 do 12, a bal ukończył się o 6 zrana.

Hr. de la Ferronnays, którego zdrowie polepszyło się, odiedzie dnia 20 b. m. do Nicei.

Podług listu z Gibraltaru pod dniem 25 Grudnia wysłani tam trzey lekarze Francuzcy uznali grassującą tam chorobę za zaraźliwą.

Dziennik Sporów donosi, iż za dni 12 rozpoczną się posiedzenia Izb prawodawczych.

Teatr komedyi Francuzkiej wystawia dziś na pamiątkę urodzin Moliera jego sztukę Świętoszek, po której nastąpi także jego sztuka: Chory z przywidzenia.

PP. Gros i St. Leger, którzy przez nasz rząd na wykupienie niewolników Greckich do Egiptu posłanemi byli, donieśli pod dniem 11 Grudnia z Poros Prezydentowi Grecyi, Hr. Capodistrias, o skutku swoich starań, że to jest o wykupieniu 500 kobiet i dzieci, z których około 200 pozostało w Egipcie przy rodzinach Chrześcijańskich i dowody ich wykupu złożone są u Patriarchy Alexandryjskiego; reszta 300 przywiezione są do Poros, dla których na 3 do 4 tygodni przypodobiona jest żywność. Proszą oraz Prezydenta, aby uwolnionych odesłał do krewnych. Prezydent w odpowiednim liście złożył podziękowanie za wspaniałomyślność Króla Francuzkiego, i doniósł, iż wydał już rozkazy do odwiezienia wykupione osoby do ich rodzin; dzieci zaś mają być w sierpcym domu umieszczone. Aże dotąd niema jeszcze takiego zakładu w Grecyi, przeto nasz Król przez swą dobroczynność przyjął te dzieci, co wzbudza w Grekach nową wdzięczność. Z resztą kommissarze nasi przy szlachetnych cwałach staraniach mieli wielorakie przeszkody i niebezpieczeństwa do przewyciężenia; przeciż udało im się nawet takich Greków uwolnić, którzy już do Islamizmu byli zmuszonymi. Prawie codziennie byli świadkami serce rozdzieraających scen. Nieszczęśliwe matki rzucały im się do nóg i błagały o uwolnienie ich synów i córek. Często ich usiłowania były bezskuteczne, a zwłaszcza gdy dzieci znajdowały się u bogatych Turków. Basaa Egipski obchodził się bardzo przychylnie z kommissarzami i wspierał ich usiłowania.

Z Madrytu d. 6 Sycznia.

Dnia 5 o godzinie 11 przed południem odgłos dzwondów i huk dział zapowiedziały przybycie Króla z rodziną z Pardo do stolicy

na uroczystość SS. Trzech Królów. Wojsko i ochotnicy stali w szeregach i Król był radośnie okrzykami witany. Nazajutrz po południu NN. Królestwo Ichmość odiechali na powrót do Pardo.

W tegorocznim kalendarzyku naszym rządowym pod rubryką Portugalia: umieszczony jest Don Miguel I. jako Król Portugali.

Król dozwolił Książce San Lorenzo mieszkać w Madrycie; małżonek iey bawi w swych dobrach pod Xeres w Andaluzji. J. K. M. miał także dozwolić Biskupom Murcji i Mallorki, którzy z powodu politycznych zdarzeń oddali się pierwszy do Aix, a drugi do Montpellier, wrócić do Hiszpanii.

Król dozwolił z dnia 18 Grudnia X. de Meare założyć nową literacką szkołę w ulicy de la Abada. — Od 7 Stycznia zaczęła się publiczne lekcyje rolnictwa w Królewskim botanicznym ogrodzie, które dawać będzie D. A. S. de Arlas trzy razy w tygodniu.

Uwięziono tu bandę 10 rabusiów, którzy dowódcą był Kapitan ochotników Królewskich w Nawarze. — W Andaluzji snie się mnóstwo rabusiów.

Admirał Labord w Hawannie ma się teraz na ostrożności jak tylko dowiedział się, że Meksykańskiemu Kommodorowi Porter wyznaczono 150,000 piastrow nagrody za opalenie iego eskadry.

Z Lizbony d. 31 Grudnia.

(Z prywatnego doniesienia.)

Zawsze jeszcze panuje tu niewyjaśniona ciemność względem zayściów w dniach ostatnich. Wszystko zapowiada śmierć Don Miguela, o której nie wątpiła większa część mieszkańców, i ta wieść utrzymuje się nawet po ogłoszeniu przez Gazetę Dworską, że dziś Don Miguel pierwszy raz wstał z łóżka. Ztem wszystkiem nie wiemy wcale, czy-

li iestemy przez Królową Karolinę (wdowę) lub przez Ministrów, iey syna rządzonemi, gdyż ochotnicy Don Miguela, którzy niedawno wszystkich kłamli bili, którzy twierdzili, że ich pan umarł, są teraz nawzajem od policyi bitemi. Wczoray mówiono, że Don Miguel noszony był w lektyce po pałacu Queluz; dziś zaprzeczają temu, i dodają: iż jeżeli jeszcze nie umarł, tedy stan iego zdrowia tak iest niebezpieczny, iż pewnie umrze. Tajemnica ta musi się jednak wkrótce wyjaśnić: bo zbliża się 6 Stycznia, w którym nastąpić powinno ucałowanie ręki.

Wiadomość nadeszła przez Angielskie gazety o odpłynieniu wychodniów Portugalskich do Brazylji, zrobiła tu bardzo smutne wrażenie. Tymczasem kilka listów nadeszłych z temi gazetami pocieszyły przyiac ok konstytucyści. Jeden z tych listów z St. Michael (wysp Azorskich) pod dniem 20 b. m. wyraża między innymi: "Poselstwo Lorda Strangford do Brazylji zupełnie upadło. Cesarz nie chciał nawet słyszeć o Don Miguela, i oświadczył, że nie potrzebuie nawet pomocy Anglii i innych Mocarstw do uprzywilejowania swych spraw w Portugalji. Jego własne siły są do tego dostateczne i wkrótce odpłynie do Portugalji eskadra z 74 żaglow złożona, w której znajdują się 2 liniflowe okręty i 2 fregaty." Rząd nie domyślał się wcale, aby listy z St. Michael takie zawierały wiadomości, dla tego dozwolił je rozdać. Lecz tego rana okazał się tego skutek: nakazano co prędzey naprawiać stojące tu wojenne okręty, zaprowadzić działa do szauńców, które bronią Tagu i owały ich 500 ludźmi zmećnic. Wszystkie te poruszenia, które działy się pod moimi oczyma, przyłożyły się niemało do ożywienia nadziei konstytucyonistów, gdy tymczasem nadchodzące z pałacu Queluz doniesienia oświadczą, iż panuje tam wielkie pomieszczenie, i wyprawiono do Madrytu nadzwyczajnego gościa, dąby rząd Hiszpański wysłał wojska do miejsc, które sądzi najpotrzebniejszymi do osadzenia.

Korweta Portugalska, o której przybycie z Madrytu doniosłem w przeszłym liście, przywozła także sąd wojskowy, który tam postany był do sądenia konstytucyonistów. Sędziowie pełnili w całej mocy swoje obowiązki i pamięć ich dłuze tam trwać będzie

DODATEK

DO N^{ro} 9.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 1 LUTEGO 1829 ROKU W NIEDZIELE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0° R.	Therm: czyli stop. zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Stycz: god: 7	cali lin:	stopnie	stop:	żaden	Mgła	
12	27 4, 092	— 6. 1	95	" "	Chmury	
27.	" 3, 845	— 0. 2	84	Wschodni słaby	Pogoda z chmur:	
3	" 3, 550	— 0. 9	84	" "	" "	
9	" 3, 654	— 5. 2	95	" "	" "	
28.	7 27 3, 669	— 7. 8	95	żaden	Pochmurno	
12	" 3, 513	+ 0. 1	86	" "	" "	
3	" 3, 361	+ 0. 6	84	Wschodni słaby	" "	
9	" 3, 441	— 0. 6	91	" "	" "	
29.	7 27 3, 441	— 2. 8	95	Wschodni słaby	Pochmurno	Snieg.
12	" 3, 252	+ 1. 3	82	" "	" "	"
3	" 3, 143	— 0. 1	87	" "	" "	"
9	" 2, 662	— 2. 3	94	" "	" "	"
30.	7 27 1, 551	— 2. 6	96	Wschodni średni	Pochmurno	
12	" 1, 164	+ 2. 1	80	" słaby	" "	Snieg.
3	" 0, 658	+ 1. 1	86	" "	" "	
2	" 0, 208	— 1. 9	95	" "	Pogoda z chmur:	

J. K. Steczkowski, A. O. A.

— Z Krakowa. —

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLITYKI
W SENACIE RZĄDZĄCYM

*Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.*

Podaie do powszechnych wiadomości, iż
P. Adam Czapski Inspektor Jeneralny Instytutu

z Naukowych, powodowany chęcią przyczynienia się do rozkrzewienia w kraju tutejszym Instrukcyi publiczney, złożył w Banku Pobożnym gotowizną kwotę zł. Pol. 1000 w mocenie srebrney kursującej, której iedną połowę przeznaczył na Instytut przemysłu i rzemiosł w Kraiu Wolnego Miasta Krakowa założyć

się mający, druga zaś iść w pomoc funduszom Szkołki początkowej Panny Maryi, i jeżeliby fundusze oney właściwe okazały się niedostarczającymi na usposobienie lub wynajęcie umieszczenia przyzwoitego dla uczniów i mieszkania dla nauczyciela w niej pierwszą Instrukcyą młodzieży podającego; chcąc, ażeby summa ogólna Tysiąc złotych Polskich, nimby do nadania iey tego dwostego przeznaczenia rzeczywiście przyszło, posłużyła temczasowo ku pomaganiu biedniejszym przez wypożyczenie na Fanty sposobem w Banku Pobożnym używanym; Senat więc Rządzący na przedstawienie Bractwa Miłosierdzia i Banku Pobożnego Uchwalał swą w dniu 21 Listopada 1828 r. do Nru 4403 D. G. S. zapadłą wspomniony dar w myśl Art: 910 Kodexu Cywil: zatwierdziwszy, czyn ten z gorliwością o dobro nauk i dobrze zrozumianej miłości hliźniego pochodzący, pochwalając przez Dziennik Rządowy i Gazety do publicznej wiadomości podać polecił.

W Krakowie dnia 8 Stycznia 1829 roku.
Senator Prezydujący
Sobołewski.
 Konwiski, Sekr: Wydz.

Z Wiednia d. 18 Stycznia.

Wczorwy o godzinie 8 z rana JO. Xiężna Metternich, małżonka J. C. K. Mci Kanclerza Domu i Stanu, w 10 dni po szczęśliwym rozwiązaniu synem, rozstała się z tym światem. Strapiony tą niespodziewaną śmiercią Mążonek, który utratą przed kilku tygodniami nayukochańszey matki pogrążony był w naywiększym smutku, znosi nowy, ten oios, którym dotchnęła go Opatrzność, z stałością i poddaniem się, iakich tylko Religia udzielić może.

Z Berlina d. 18 Stycznia.

Dziś obchodzona tu była rocznica konnicy i uroczystość orderów nabożeństwem,

składaniem życzeń J. K. Mci, udzieleniem orderów i obiadem u Dworu. W galeryi obrazów siedziało u stołów 330, a w białey sali 250 osób.

Z Londynu d. 14 Stycznia.

Zdać się bydź rzeczą pewną, iż rząd nasz wyszle wkrótce ajenta do Stambułu, dla rozpoczęcia układów o przywrócenie iak nayprędzey pokoju między Rossyją i Portą. Dyplomatyk ten, iak mówią, ma mieć instrukcyą, do wyrobienia tymczasowego zawieszenia broni. Przypisują ten środek wezwaniu Gabinetu Francuzkiego; to tylko pewna, iż wpływa do niego i wspiera go. Przyszczają na ważne to poselstwo byłego naszego Posła przy Dworze Francuzkim, Lorda Granville; inni Lorda Strangford, który iuż był w Stambule Posłem (co iednak mało jest podobnem, gdyż ten nie powrócił ieszcze z poselstwa do Rio-Janeiro;) inni nakoniec terażniejszego naszego Posła w Paryżu, Lorda Stuart de Rothesay, który zna dokładnie wideki rządu Francuzkiego i od obu sprzymierzonych rządów odbierze instrukcyie.

W tych dniach rozeszła się tu wieść, że czynione są wielkie uzbraiania, i na warsztacie Woolwich zachodzi wielka czynność.

Xiążę Wellington rozmawia często z Królem i resztą Ministrami. Rzecz tyceć się ma spraw Irlandyi i w Sobotę dopiero pobiegł goniec z pismem do Dublinu. Namiestnik Irlandyi po Lordzie Anglesea nie iest ieszcze mianowany i dopiero bydź ma po otworzeniu posiedzeń Parlamentu. Nawet brat i synowie Lorda Anglesea cztrzymać mają dymissyie z służby Królewskiy.

W mowie do tronu zagajający posiedzenia Parlamentu nie ma bydź żadney wzmianki o sprawie Katolików.

Młoda Królowa Portugalska cieszy się ciągle naylepszem zdrowiem, chociaź lękano

się, że wilgotne klima Londyńskie służyć jej nie będzie. — Była Rejentka Portugalska Donna Izabella Marya, miała oświadczyć się za odebraniem pisma z Londynu za Królową Donna Maryą.

Słychać, iż na wakujące cywilne urzędy powoływaniemı bydź maig zostaiący na polowie żołdu officerowie merscy i lądowi, przez co ich żołd pozostanie w skarbie.

Porucznik okrętowy Mawe jest 1wszym Anglikiem, który dostał się aż do źródła rzeki Amazonki przez małe rzeczki, które do Guajana wpadaia.

Towarzystwo do wspierania ubogich autorów i pozostałych po nich sierot, odbyło niedawno pod przewodnictwem P. Hobhouse publiczne posiedzenie. Posiada teraz 14,000 Fs. kapitału. Król płaci mu corocznie 200 gwineow, tak iż może corocznie przeszło 1500 Fs. na wsparcia rozdać.

Przed kilku dniami sprzedaną tu była przez publiczną licytacyą biblioteka po zmarłym P. Radcliff, która składała się szczególniej z historycznych i heraldycznych pism. Pomiędzy rzadkościami znajdował się exemplarz bardzo pięknie złotemı literami na pergaminie drukowanej Magna Charta, pięknie w niebieską skorokę oprawny i herbami przyozdobiony. Ceniono go 50 gwineow, a kupił go P. Blaoket za 105 Fs. Zbiory własnoręcznych listów dawnych Królów Angielskich, Królewien, &c. sprzedane zostały po różnych cenach, i za cały zbiór zebrano 1162 Fs.

Z Szwaytaryi d. 8 Stycznia.

Dnia 4go b. m. o godzinie w pół do 11tej przed południem czuć się dało w Berlinie mocne wstrząśnienie ziemi. Toż samo piszą z Freyburga.

P. Eynard w liście z Pizy pod dniem 26 Grudnia udzielił znowu Związkom przyia-

ciol Greków niektóre wiadomości z Grecyi. Pułkownik Heideck zdaie rachunek z 40,900 Hiszpańskich piastrow, które niedawno otrzymał. Pieniądze te obroczone zastały częścią na marynarkę, wojsko lądowe, szpitale, &c. częścią na ubogich, cudzoziemców w służbie Greckiej, i budowę szafcu na wniścium do Poros. Tenże Pułkownik potwierdza szczęśliwe powodzenie oręża Greckiego w północney Grecyi i Kandyi, i donosi, że Griyas zabrał w odnodze Prewesy 43 Tureckich statków. Stan zaś Grecyi tak opisuje "Mówią, że Morea jest oswobodzoną, ale przez to los nasz nie jest jeszcze rozstrzygniony i zostaiemy w wielkiej niepewności. Jeżeli Sułtan Mahmud przyymie nowe propozycyje, które mu uczyniono, tedy zos ta niemy jego czynszownikami i poniekąd podległemi. Ze wszystkich stron Turkami otoczeni, żyć ustawicznie będziemy w niespokojności, i w takim stanie rzeczy niemożna zaprowadzić ani stałego urzędzenia, ani oświaty ludu. Tak połowiczne środki nie są dla nas i całej Europy dogodnemi. Całą naszą nadzieją jest duma Sułtana, który każdą propozycyą do ugody odrzuca., — Lekarz Gosse, który w swem powołaniu zachorował, powrócił do Genewy. Dwa okręty Francuzkie zawinęły do Navarino i między innemi przywiozły Prezydentowi instrumenta muzyczne dla pułków wojska regularnego.

Od granic Tureckich d. 3 Stycznia.

W połowie Grudnia przybyło do okolic Bukarestu z Kalarasz 200 wozów z prochem, ale dalsze ich przeznaczenie nie jest wiadome. Hr. Pahlen nie powrócił jeszcze z Jass. Mieszkańcy Bukarestu wezwanemi zostali w obwieszczeniu Feldmarszałka Hr. Wittgensteina, aby mieli baczne oko na przebywaiących w Wołoszczyźnie cudzoziemców, i dostrze-

nia swoje za nagrodę policyi donosili. Jenezał Geismar znajdował się niedawno przez kilka dni w rzezonem mieście, i zapewnił, iż Włotoczczyna niema weale przyczyny obawiać się napadu Turków, ponieważ okolice Szumli, Warny i Bazardżiku zupełnie są spuszczone i najmniejszy żywności dla postępującego wojska dostarczyć nie potrafią. Codziennie przywożą chorych żołnierzy do Bukarestu, którzy jednak prędko wyleczonemi i daley odsełanemi bywają.

Niedostatek gotowizny w Stambule bardzo czuć się dało i Ministerjum przemysła nad sposobem zapobieżenia wzrastającemu z tej przyczyny kłopotowi.

Księ Alexander Kantakuzeno, który w r. 1821 zmusił Turków w Napoli di Malwasia do kapitulacyi i od kilku lat w Dreźnie bawił, powrócił teraz z synem swoim do Grecyi i zakupić chce w Pelopenesie włości i sam gospodarstwo prowadzić.

Lord Cochrane znajduje się w Eginie i nic niesłychać, aby mu jaka wyprawa poleconą była.

Przerwane przez wojenne zdarzenia zakłady wzajemnego uczenia, odzwzwione temż zostały pod prezydentoyią Hr. Capodistrias, i istnieją już w Egynie, Napoli di Romanic, na wyspie Skopolo, i t. d.

Pszczoła Grecka donosząc o wzięciu Liwadyi, dodała, że mieszkańcy przyjęli wojska Greckie okrzykiem: niech żyje Prezydent Grecyi. Dalej donosi: że dnia 22 Listopada P. Dawkins złożył Prezydentowi list wierzytelny jako Agent N. Króla Jmści Angielskiego przy rządzie Greckim.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest dnia 1go Lutego, daną będzie nowa Komedia w 4ch aktach, z Niemieckiego Pani Weisenthurn, z prawdziwego zdarzenia, a na Polskie przez Wiercentego Krasńskiego tłómaczona, pod tytułem: *Dobra pod Wiedniem*.

Jutro w Poniedziałek, to jest dnia 2 b. m. daną będzie Wielka Melodrama w 3 porach, z Francuzkiego PP. Ducange i Ducoux przetłómaczona, pod tytułem: *Trzydzieści lat, czyli Żyła Szulgra*.

D O N I E S I E N I A.

Z mocy polecenia Trybunału Instytucyjności Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu ddo 26 Stycznia r. b. do L. 152, odbędzie się sprzedaż przez Licytacyją publiczną Wina Węgierskich w beczkach i butelkach do Massy s. p. Jania Baltzara Stanzla, kupca Krakowskiego należących, a to w dniu 3 Lutego r. b. o godzinie 10tej ranney, w kancelaryi podpisanego Notaryusza, przy ulicy Grodzkiej pod L. 228/0.

W Krakowie dnia 27 Stycznia 1829 r.

Matakiewicz, Not. Publ.

W dniu 6 Lutego r. b. o godzinie 11tej ranney, w Krakowie w gmachu Sukienicach w drodze exekucyi Sądowej, odbędzie się publiczna Licytacyja: bindy perłami Katakuckiemmi wysadzoney, zaś o godzinie 12tej sprzedane będą koralki; chęć licytować mających zapatrzonych w gotowiznę Comant monety, podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 26 Stycznia 1829 r.

Teodor Jaworski, Komr. Sąd.

W dniu 3 Lutego r. b. o godzinie 10tej ranney, na kleparzu przy Krakowie w domu pod L. 76 w drodze exekucyi Sądowej, odbędzie się publiczna Licytacyja zajętych ruchomości, jako to: szaf, biorka, stołów, skrzyń, kufra, obrazów, talerzy, szkła, oraz innych drobiazgów; chęć zatem licytować mających zapatrzonych w gotowiznę, podpisany Komornik na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 28 Stycznia 1829 r.

Teodor Jaworski, Komr. Sąd.

Komornik Sądowy uwiadomia publiczność, iż dnia trzeciego Lutego r. b. o godzinie 9tej ranney w Sukienicach w Krakowie będących, odbędzie się sprzedaż przez Licytacyją jako to: Mydła, komod, bibaka, zegara, szabaśnika, książek hebrejskich, lusterek, zwierciadeł, landszaftów i t. p. za gotowe pieniądze.

W Krakowie dnia 27 Stycznia 1829 roku.

Józef Słodkowski, Kom. Sąd.

Eleonora z Dembowskich Wodzicka mieszkająca przy ulicy S. Anny pod Nrem 305 uwiadomia wszystkich Kupców różnego wyznania i rozmaity handel prowadzących również jako i rzemieślników, tudzież piekarzy, rzeźników, rybaków, &c. iż wszystkie płaci zawsze gotowemi pieniędzmi, a przeto żaden dług na rejestry brany, nie będzie od niej przyjęty, i to co rok Gazetami obwieszcza. — W Krakowie dnia 20 Stycznia 1829 r.